

ning til i dag fremover ikke kan fratække hensættelser. Det samme gælder penge- og realkreditinstitutternes datterselskaber, som efter lovforslaget kun kan fratække hensættelser, når datterselskabet selv driver penge- eller realkreditinstitutvirksomhed. Det vil således i fremtiden ikke være ejerforholdet, der bestemmer om en virksomhed kan anvende det særlige periodiseringsprincip, men om selve den virksomhed, som drives, kan kvalificere hertil.

For det andet foreslås fradraget for hensættelser gjort obligatorisk for de nævnte penge- og realkreditinstitutter m.v. Institutterne vil således ikke længere have valgfrihed mellem at anvende fradraget for hensættelser eller et andet opgørelsesprincip som f.eks. realisationsprincippet.

Når hensættelsessystemet gøres obligatorisk, kan institutterne ikke senere skifte opgørelsesprincip. Lovforslaget hindrer derfor effektivt, at institutterne vilkårligt kan vælge at benytte fradrag for regnskabsmæssige hensættelser i år med stor indtjening og dermed en eventuel stor skattepligtig indkomst for måske senere at fravælge hensættelsessystemet i år med store skattemæssige underskud.

For det tredje betyder lovforslaget en ændring af praksis for så vidt angår ekstraordinært store hensættelser, som Finanstilsynet måtte kræve ud fra en likvidationsbetragtning i forbindelse med nødlidende pengeinstitutter. Som alle øvrige hensættelser skal også likvidationshensættelser fremover fratækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette sikrer, at tabet (og dermed det skattemæssige fradrag) placeres i det penge- eller realkreditinstitut, hvori det er opstået. Det vil således ikke længere være muligt i forbindelse med f.eks. en skattefri fusion mellem to pengeinstitutter at overdrage udlån til en høj skattemæssig værdi, uagtet at udlånet i det ophørende pengeinstitut af Finanstilsynet er krævet nedskrevet til en regnskabsmæssig lavere værdi. Med lovforslaget sikres, at den regnskabsmæssige værdiansættelse lægges til grund ved skatteansættelsen, herunder også i forbindelse med overdragelser som skattefri fusioner, spaltninger og tilførsel af aktiver.

Endelig indebærer forslaget en række administrative ændringer, som vil betyde, at kun den regnskabsmæssige tilsynsmyndighed, dvs. Finanstilsynet, Indenrigsministeriet og Strukturdirektoratet for fremtiden fører kontrol med, at de regnskabsmæssige hensættelser i det enkelte in-

stitut er foretaget i overensstemmelse med de regnskabsretlige regler, herunder f.eks. i overensstemmelse med det regnskabsretlige forsigtighedsprincip. Skattemyndighederne vil således ikke som i dag skulle tilse, at institutternes hensættelser ikke er større eller mindre end de regnskabsretlige regler tilsiger. For skattemyndighederne indebærer dette en administrativ lempe. Skattemyndighederne skal dog fortsat påse, at der ikke fratækkes hensættelser til tab, som ikke er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler.

Da Finanstilsynets undersøgelser af institutterne er spredt jævnt over året, mens det relevante tidspunkt i forhold til indkomstopgørelsen er 31. december, foreslås der i skattekontrolloven indført en regel, hvorefter Told- og Skattestyrelsen får mulighed for i særlige tilfælde at kunne anmode tilsynsmyndigheden om at foretage kontrol af et instituts hensættelser pr. 31. december.

For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et andet EU-land eller i et EØS-land, gælder dog, at disse ikke er underlagt et almindeligt dansk regnskabsmæssigt tilsyn, idet filialerne er underlagt såkaldt hjemlandstilsyn. For udenlandske kreditinstitutter ejet af danske selskaber gælder tilsvarende, at disse er underlagt tilsyn fra en fremmed stat. Til trods for at institutterne kan være skattepligtige til Danmark, er der således som udgangspunkt ikke noget regnskabsmæssigt tilsyn, som kan påse størrelsen af hensættelser og lidte tab opgjort efter danske regler.

Det foreslås derfor, at der samtidig i skattekontrolloven indføres en regel, hvorefter den statslige skattemyndighed (Told- og Skattestyrelsen) i forbindelse med ligningen af udenlandske kreditinstitutter kan anmode Finanstilsynet om at påse, at de fradragsberettigede hensættelser og tab er opgjort i overensstemmelse med Finanstilsynets regler for tilsvarende kreditinstitutter underlagt Finanstilsynets tilsyn. Forslaget indebærer således, at skattemyndighederne kan få sagkyndig bistand fra Finanstilsynet.

I begge disse tilfælde, hvor den regnskabsmæssige tilsynsmyndighed træffer afgørelse til brug for ligningen af penge- og realkreditinstitutter, er det ønsket, at denne afgørelse skal være bindende for skattemyndighederne og Landskatteretten. I skattestyrelsesloven foreslås derfor indført en ny bestemmelse herom.